

UCHWAŁA NR 98/2009
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU

z dnia 9 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały nr XLIV/238/09 Rady Miejskiej w Radkowie z dnia 29 października 2009 r. w sprawie opłaty miejscowej

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały nr XLIV/238/09 Rady Miejskiej w Radkowie z dnia 29 października 2009 r. w sprawie opłaty miejscowej z powodu istotnego naruszenia art. 19 pkt 1) lit. b) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XLIV/238/09 Rady Miejskiej w Radkowie z dnia 29 października 2009 r. w sprawie opłaty miejscowej wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 9 listopada 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 19 pkt 1 lit. b) i pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późniejszymi zmianami) oraz obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 3 września 2009 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2010 r. (Mon. Pol. Nr 52, poz. 742).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że w § 1 Rada Miejska w Radkowie postanowiła wprowadzić podmiotowe zróżnicowanie wysokości stawek opłaty miejscowej. Opłata ta została ustalona w wysokości:

- „1) 0,90 zł – za każdy dzień pobytu od dzieci, młodzieży szkolnej, studentów do 26 roku życia za okazaniem ważnej legitymacji uczniowskiej lub studenckiej, przebywających indywidualnie i w grupach nieorganizowanych;
- 2) 1,80 zł – za każdy dzień pobytu od pozostałych osób.”

Kolegium uznało, iż § 1 badanej uchwały w istotny sposób narusza art. 19 pkt 1) lit. b) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 19 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy w drodze uchwały określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, z tym że w 2010 r.: „stawka opłaty miejscowej w miejscowościach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 1,93 zł dziennie”. W przywołanych przepisach brak natomiast upoważnienia dla rady gminy do podmiotowego różnicowania stawek opłaty miejscowej. Czynnikiem różnicującym wysokość stawki opłaty miejscowej może być natomiast cel pobytu podlegającego tej opłacie.

W doktrynie finansów publicznych oraz orzecznictwie administracyjnym powszechnie uznawana jest zasada, iż organy jednostek samorządu terytorialnego mogą czynić tylko to, na co zezwalają ustawy. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 1997 r.: „Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publiczno-prawnych nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone”, lecz regułę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje” ” (sygn. akt. III SA 534/96, M.Podat. 1997/12/374). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141).

Kolegium zwraca także uwagę, iż w § 3 ust. 2 badanej uchwały, w brzmieniu „Na inkasentów opłaty miejscowej zobowiązanych do jej poboru wyznacza się osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, które prowadzą domy wycieczkowe, hotele, pensjonaty, schroniska, pola namiotowe, obozowiska, gospodarstwa agroturystyczne i inne podobne obiekty.”, pojęcie „wyznacza” zostało użyte nieprawidłowo. Zgodnie z art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych Rada gminy, w drodze uchwały "może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso”.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Radkowie przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski